

Rapport met oordeel

Verzoeker

De heer J.G. B. Zwolle: verzoeker.

Datum verzoekschrift

De Overijsselse Ombudsman ontving het verzoekschrift op 29 augustus 2012.

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de gemeente Zwolle zijn klacht ongemotiveerd heeft afgewezen. Zijn klacht gaat over het niet vergoeden van schade als gevolg van vallende eikels op zijn auto. Verzoeker vindt dat de gemeente hem had behoren te waarschuwen dat er eikels kunnen vallen op de onder de boom geparkeerd staande auto's.

Bevoegdheid ombudscommissie

De klacht gaat over de klachtafhandeling van de gemeente Zwolle. Daarmee is de ombudscommissie bevoegd om onderzoek te doen.

Onderzoek

De ombudscommissie heeft bij de gemeente Zwolle relevante stukken opgevraagd. De gemeente Zwolle stuurde een kopie van de brief van verzoeker van 4 oktober 2011, gericht aan de heer D; een kopie van de brief van 24 november 2011 van de heer B, medewerker van de gemeente, gericht aan verzoeker; een kopie van de brief van D aan verzoeker met kenmerk 2011.0123, waarbij hij reageert op verzoekers brief van 4 oktober 2011.

De ombudscommissie acht zich op basis van de schriftelijke informatie van beide partijen voldoende geïnformeerd. Gelet op de aard van de klacht heeft een gesprek met partijen geen meerwaarde.

Feiten

Uit de over en weer gegeven schriftelijke informatie is het volgende komen vast te staan.

1. Verzoeker woont sinds 1 mei 2000 in een woning aan de K.-straat, die hij in 1999 kocht.
2. Toen verzoeker de woning kocht stond er al een eik op gemeentegrond op ongeveer 1 meter vanaf de erfafscheiding.
3. In 2006 kocht verzoeker een auto en parkeerde die op de parkeerplaats voor zijn huis, waarover takken hangen van de eik. Verzoeker merkte later op dat er in het najaar eikels vallen op zijn auto. Sinds 2008 parkeert verzoeker de auto ergens anders.
4. In 2011 wilde verzoeker een nieuwe auto kopen. Toen werd hij geconfronteerd met een waardedaling van zijn auto met ongeveer € 1000 vanwege schade aan het plaatwerk.
5. Op 4 oktober 2011 schreef verzoeker een brief aan de gemeente, waarbij hij de gemeente aansprakelijk stelt voor de schade. Ook stelt hij daarin de continue overlast van de eikenbomen aan de orde en vraagt daarvoor een oplossing.
6. Juridische Zaken en Veiligheid (D) reageerde op de brief – voor zover van belang – als volgt: “ De reactie van de gemeente is dat u in 1999 de woning hebt gekocht en de betreffende eik toen al aanwezig was. U had zich destijds bij de aankoop van de woning goed op de hoogte kunnen en moeten stellen van de eventuele risico’s die een dergelijke boom in de directe omgeving van uw parkeerplaats met zich brengt. De gemeente heeft overigens in de afgelopen jaren geen andere meldingen van bewoners over schade door vallende eikels in de K.-straat ontvangen. Gelet op het bovenstaande valt de gemeente Zwolle geen verwijt te maken van hetgeen zich heeft voorgedaan. Wij zien ons niet genoodzaakt de aansprakelijkheid te erkennen. Wij hebben uw brieven meer gezien als een dringend verzoek om tot een oplossing voor de overlastsituatie te komen. De betreffende afdeling heeft de situatie bekeken. Zij hebben aangegeven dat de boom toch wel enigszins groot is voor de plek waar deze staat. Dit geldt echter voor meerdere eiken in de K.-straat. Wij hebben ons dan ook voorgenomen een renovatieplan voor de bomen in de K.-straat op te stellen. In het najaar van 2012 zullen we twee varianten van het vervangingsplan uitwerken. Tegen die tijd krijgen alle bewoners aan de K.-straat een uitnodiging om hierop te reageren zodat de buurt inspraak heeft. De uitkomst van dat plan zullen wij in het najaar van 2013 uitvoeren.”
7. Het Expertisecentrum, Stad en Landschap (B) reageerde in zijn brief van 24 november 2011 eveneens op de door verzoeker aangekaarte overlast situatie en deelt het voorgenomen renovatieplan mee.
8. In de klachtbrief aan de gemeente van 15 maart 2012 schrijft verzoeker: “Aan onze auto is schade ontstaan door vallende eikels. De gemeente Zwolle heeft aangegeven zich bewust te zijn van de kans op schade aan onder de boom geparkeerde auto’s, maar heeft er toch voor gekozen om deze boom te planten pal naast een als parkeerplaats bedoeld deel van een perceel en heeft nagelaten om ons te informeren over de schadekans toen zij elders werd geconfronteerd met schadegevallen. Door geen actie te ondernemen om ons

te informeren heeft de gemeente onzorgvuldig gehandeld en hebben wij (onze auto) onnodig schade opgelopen.”

9. De gemeente verwijst in haar reactie op de klacht naar de brief van D en schrijft dat zijn standpunt is gebaseerd op rechtspraak in soortgelijke gevallen, namelijk dat schade als gevolg van de aanwezigheid van bomen in het algemeen tot het normaal maatschappelijk risico behoort. De gemeente schrijft verder “ Volgens de rechtspraak is het algemeen bekend dat eikenbomen haar vruchten laten vallen. Omdat de betreffende boom al ruim 30 jaar naast uw erf staat, is daarom het standpunt ingenomen dat u hier langer mee bekend bent en had kunnen zijn en is uw verzoek om een schadevergoeding afgewezen. Ook de stedelijk beheerder heeft uw brief ontvangen. Deze heeft besloten mede naar aanleiding van uw klachten komend najaar in overleg met de buurt een vervangingsplan voor bomen op te stellen.” De gemeente vindt de klacht over de mededelingsplicht van de gemeente ongegrond.

Reacties op de bevindingen

Verzoeker en de gemeente hebben beide gereageerd op de bevindingen. De gemeente heeft geen opmerkingen. Naar aanleiding van de opmerkingen van verzoeker is de klachtformulering aangepast.

Overwegingen van de ombudscommissie

Rol van de ombudscommissie bij schadeclaims

Volgens vast beleid (op basis van wetgeving, jurisprudentie en beleid van de Nationale ombudsman en gemeentelijke/regionale ombudsmannen) toetst de ombudscommissie of een afwijzing van een schadeclaim behoorlijk is. Behoorlijk wil zeggen: een overheidsinstantie heeft goede redenen om geen schade te vergoeden en laat het aan de burger over om naar de rechtbank te stappen. Die kan toetsen of het standpunt van de overheidsinstantie (juridisch) correct is. De ombudsman vindt een afwijzing niet behoorlijk als al van te voren duidelijk is dat het standpunt van de overheidsinstantie vermoedelijk niet houdbaar is in een procedure bij de rechter.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat de gemeente met haar stellingname (blijkens de rechtspraak is het een feit van algemene bekendheid dat eikenbomen vruchten laten vallen en dat daardoor ontstane schade tot het normale maatschappelijke risico behoort) impliciet aangeeft dat zij onzorgvuldig heeft gehandeld door de eikenboom op de betreffende plek neer te zetten. Verzoeker vindt dat de gemeente daarmee het risico in het leven heeft geroepen van schade door vallende vruchten. De stellingname dat de schade, ontstaan door een door de gemeente opgeworpen risico, voor rekening komt van

de burger, omdat deze het ook had kunnen weten, vindt verzoeker onterecht en schril afsteken tegen de zorgvuldigheid die hij van een overheidsinstantie verwacht.

Gelet op vaste jurisprudentie van de rechter, heeft de gemeente in het geval van verzoeker een goede reden om geen schade te vergoeden. De enige juiste weg die voor verzoeker openstaat is een civiele procedure bij de rechter. De rechtbank kan beoordelen of de gemeente op basis van verzoekers argumenten aansprakelijk is voor de schade. Dit betekent dat de ombudscommissie in het geval van verzoeker zich niet bevoegd acht om een oordeel te geven over de aansprakelijkheid van de gemeente.

Motivering

De ombudscommissie betreft bij haar beoordeling feiten en omstandigheden die mogelijk aanleiding zijn tot schending van behoorlijkheidsnormen. Deze normen zijn opgesteld door de Nationale ombudsman in overleg met gemeentelijke en regionale ombudsmannen en weergegeven in de behoorlijkheidswijzer. De nieuwe behoorlijkheidswijzer wordt sinds 1 januari 2012 toegepast en staat vermeld op de website van de Overijsselse Ombudsman. De behoorlijkheidsnormen zijn ingedeeld in een viertal kernwaarden.

Verzoeker vindt dat de gemeente zijn klacht ongemotiveerd heeft afgewezen. De behoorlijkheidsnorm van een goede motivering valt onder de kernwaarde 'open en duidelijk'. Deze norm houdt in dat de overheid haar handelen en besluiten duidelijk aan de burger uitlegt. Daarbij geeft zij aan op welke wettelijke bepalingen de handeling of het besluit is gebaseerd, van welke feiten zij is uitgegaan en hoe zij rekening heeft gehouden met de belangen van de burgers. Deze motivering moet voor de burger begrijpelijk zijn.

De ombudscommissie is van oordeel dat de gemeente in haar reactie op verzoekers klacht voldoende gemotiveerd heeft waarom zij geen aanleiding ziet de schade te vergoeden en waarom zij, toen verzoeker de woning kocht (zo de gemeente daar al van op de hoogte was) hem niet hoefde te informeren over vallende eikels uit de boom voor zijn woning. Daarnaast bood de gemeente een oplossing aan voor overlast in de toekomst door een renovatieplan voor bomen op te stellen, waarbij bewoners inspraak krijgen.

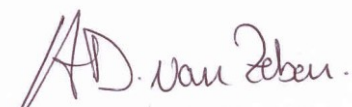
Conclusie

De klacht is ongegrond. De gedragingen van de gemeente zijn behoorlijk.

Aldus vastgesteld door de Overijsselse
Ombudscommissie op 21 november 2012.

Mr. A. Lunenburg

P. Jansen

mw. mr. A.D. van Zeben